

Nefis ve Necis Kokular

Allah dostlarından birisi şöyle diyor. “Melekler bir insanın iyi bir iş tutmaya niyet ettiğini, onun güzel kokusunu duyarak anlarlar.”

Çocukluğumda korkarak gittiğim camide başımı şefkatle göğsüne bastıran ve beni seven imamın ten kokusunu hiç ama hiç unutmuş değilim. Cennet kokusu dedikleri zaman, hep o koku burnuma gelir.

Bir ayakkabı boyacısı çocuğun, usulca ve yanık bir sesle, “Amca, boyayalım!” temennisine, “Peki!” dedikten sonra sevinçle fırçalarına sarılarak ayakkabımı boyamaya başladığında ona, “Okula gidiyor musun?” dedim. “Evet, dördüncü sınıfa gidiyorum.” dedi. Üstü başı hiç de iyi değildi. Yoksul bir aile çocuğu olduğu her halinden belli idi. Fakat arsız ve cazgır bir çocuğa da benzemiyordu. Erken olgunlaşmış bir hali vardı. “Annen baban var mı?” diye sordum. “Annem var, babam yok.” dedi. Demek ki yetimdi. İçimde rüzgâr esmeye başladı. “Tamam” dedim kendi kendime. Bu çocuğa sevineceği miktarda para vereyim diye niyetlendiğim esnada ne oldu biliyor musunuz? Çocuk ayakkabımın üzerinde gezdirdiği fırçayı durdurarak utangaç ve gülümseyen bir yüzle gözlerini gözlerime dikerek “Amca, ne güzel kokuyorsun?” dedi.

Allah dostunun yukarıdaki sözünü hatırladım, gözlerim buğulandı. Gayri ihtiyari yaşlar dökülmeye başladı. Nitekim daha sonraları bu Allah dostunun bu ifadesinin bir hadis olduğunu da öğrenmiş oldum. Evet, güzel işlere niyetler esnasında insandan çıkan manevi kokular sonucu melekler birbiriyle yarışmış, o insanın iyiliklerini kaydetmek için.

Dikkat edin. Anneler, çocukları için hep iyi şeyler düşünür. Onun için de her annenin kokusu yavrusuna misk kokusu gibi kokar. Çünkü o kokular, cennet kokularıdır.

Batılların ten kokuları ağır olduğu için parfümü icat etmişler. Rahmetli babaannemin teni bile gül gibi kokardı. Çünkü bize karşı hep iyilikle doluydu. Bize hep dini bilgiler öğretmeye çalışırdı, verdiği tavuk yumurtaları karşılığında.

Ya sevgilinin kokusu? Şimdi her koku parfüme kurban ediliyor. Sevgili, gerçekten sevgiliyse ondan ruh kokusu gelir. Can kokusu gelir. O koku, Rabbanî bir kokudur. O koku, sevgilinin iç dünyasında cinselliğin irin kokusu değil, ruhun yedi kat göklerden devşirdiği gül kokusudur. İşte bu kokudur, rayihadır aşkın ve sevginin kapılarını açar. Kalıcı evliliklere sebep olur. Parfüm kokusunun vesile olduğu evliliklerin ömrü hepimizce malumdur. Bunların adını anmaya bile değmez.

Efendiler efendisi, “Güzel kokular bana sevdirdi.” derken “İyilikler bana sevdirdi.” demek istemiyor muydu? Kötü niyetli olan insanların görüntüsü yüzüne aksettiği gibi içleri de manevî pislik üretir. Zaten Cenab-ı Hak da buyurmuyor mu “Müşrikler necistir.” diye.

Hayata kötülük üfleyen insanlar, zannediyorlar ki bu yaptıklarından hiç kimsenin haberi yoktur. Fakat öyle duyarlı burunlar vardır ki onların o kokularını uzak mesafelerden alırlar. Onun için işlerimizden önce niyetlerimizi düzeltmeliyiz.